

2. Wandeling natuurmonumenten 2,5 of 5,5 km

route (beschreven)	parkeren	watermolen
verkorting van de route	horeca	draahekje
zie beschrijving	bushalte	uitzichtpunt

schaal 1 : 15.000
0 100 200 300 400 500 m

Een prachtige route door een schitterend heuvelachtig Limburgs landschap. De route gaat grotendeels over kerkenpaden door weilanden waarin soms koeien staan. Voor een grootdeel volgt deze route de beek de Geul. De Volmolen doet u ook aan in deze route.

Wandelen door het Geuldal in Zuid-Limburg tussen Epen en Vaals

De Geul heeft in Zuid-Limburg een groot dal uitgesleten. Delen daarvan zijn in gebruik als weiland, door hagen van elkaar gescheiden. Via de kerkenpaden wandel je door draaihekjes, ook wel stegels genoemd, van de ene wei naar de andere.

De plantengroei in dit gebied is beïnvloed door de lood- en zinkmijnen in België. Bij de jaarlijkse overstroming van het winterbed werd lood en zink aangevoerd waardoor hier planten kunnen groeien als zinkviooltje en zinkboerenkers.

De Geul zelf is een prachtig voorbeeld van een meanderende beek, waarlangs je prachtig kan wandelen. Langs dit snelstromende water kun je de ijsvogel, de waterspreeuw en de grote gele kwikstaart bewonderen.

Steek de weg over, en ga via het bruggetje het kerkenpad op. Dit pad loopt over de Terzieterbeek en dan via een bruggetje over de Geul.

Loop schuin over de binnenplaats van de Volmolen, ga dan linksaf en via het draaihekje tussen het bakhuisje en het waterrad de wei in. Let op, er kunnen koeien in de weilanden staan!

Wat is er tijdens het wandelen te zien?

De volgende punten komen overeen met de cijfers op het kaartje:

1. Terzieterbeek en de Geul

De 56 kilometer lange Geul stroomt bij Bunde in de Maas. Dit punt ligt 242 meter lager dan de bron, die in België ligt. De Geul wordt gevoed door 130 zijbeken, waarvan de Terzieterbeek er één is.

2. De Volmolen: stoffen en graan

De Volmolen werd vroeger gebruikt voor het 'vullen' van geweven stoffen. De stof werd gedrenkt in een mengsel met ranzige boter of gerotte urine en bewerkt met stampers die door het waterrad werden aangedreven.

Dat stonk nogal en het is dus niet toevallig dat de molen ver buiten de bewoonde wereld staat.

In 1872 is de molen omgebouwd tot graanmolen en hij is nu nog steeds in gebruik. Als je de wandeling op zaterdag loopt, kun je het raderwerk van de Volmolen zien draaien. Het meel gaat als veevoer naar een boerderij en sinds eind 2009 levert de molen ook groene stroom.

Ga aan het einde van de wei niet door het draaihekje maar loop rechtsaf door de wei omhoog met de meidoornheg aan de linkerkant.

3. Heggen en houtwallen

Je loopt nu langs een dichte meidoornheg die het vee tegenhoudt.

Deze heg moet regelmatig geschoren worden om hem zo dicht te houden. Aan de overkant van het weiland zie je een heg die niet geschoren is en daardoor is uitgegroeid tot een houtwal. Hier kunnen dieren zoals reeën en ransuilen in leven.

Drie meter nadat je de wei uit bent, ga je rechts door een opening in een heg. Loop nu door de wei, met in het begin de heg aan je rechterhand.

Verlaat deze wei door een draaihekje en volg het pad over grote stenen.

4. Water naar de Geul

De Geul wordt niet alleen door de 130 zijbeken gevoed: tussen de grote stenen in het pad waar je nu op loopt, stroomt water uit de helling naar beneden dat uiteindelijk ook in de beek terecht komt.

Je komt uit op een verharde holle weg. Ga voor de verkorte wandelroute (2,5 km) hier naar rechts. Voor de lange wandelroute ga je linksaf (ga in de tekst verder aan het eind van punt 7) en in het gehucht Camerig bij het veldkruis met de vier beuken rechtsaf.

5. Vakwerkhuizen in Camerig

Let in het goed bewaard gebleven gehucht Camerig op de oude vakwerkhuizen (huizen met houten balkstructuur met invulling). De oudste huizen hier dateren uit de 16e eeuw.

Rechts van de weg staan een aantal hoogstamfruitbomen te zien. De appelbomen hebben een appelvormige kroon en de perenbomen hebben een peervormige kroon.

Aan het einde van Camerig maakt de weg een bocht naar links om een grote kastanjeboom bij een klein vakwerkhuisje met nummer 1A. Let nu goed op: ongeveer 50 meter na het huisje ga je via een draaihekje rechts door de heg. Je loopt nu door een hoogstamboomgaard van het Limburgs Landschap.

Het pad met aan weerszijden prikkeldraden eindigt in een wei. Loop hier schuin naar rechts door

(er is nauwelijks sprake van een pad). Verlaat de wei en loop langs een poel in de volgende wei. Loop vervolgens rechts langs het seismologisch station 'Heimansgroeve' van het KNMI.

6. De Heimansgroeve

De Heimansgroeve waar je nu staat wordt niet meer gebruikt. Hij is vernoemd naar Eli Heimans, een van de oprichters van Vereniging Natuurmonumenten. Heimans was bijzonder geïnteresseerd in de relatie tussen bodemgesteldheid en plantensoorten. Hij was onderwijzer en liet zijn leerlingen kijken en ontdekken, verbazen en genieten.

Volg het pad links door een draaihekje, steek een smal beekje over, sla onmiddellijk daarna rechtsaf en loop door de wei langs het beekje met de stroomrichting van het water mee. Ongeveer dertig meter verder ga je er weer overheen. Houd de Geul nu aan je linkerhand.

7. Maretakken en meanderend water

Dit is de ideale plek om eens goed te kijken naar de gevolgen van het meanderende water: de buitenbochten zijn steil en soms stort er een stukje van de oever in het water. De binnenbochten zijn glooiend. Vooral in de winter zie je hier groene bollen in de populieren. Dit zijn de zeldzame maretakken. Een maretak is een halfparasiet waarvan de kleverige bessen door vogels aan de takken gesmeerd worden.

Steek nu via een bruggetje de Geul over. Op de verharde weg sla je rechtsaf. Tegenover de Smidsberg (een weg van links) ga je door een draaihekje rechts een pad op. Dit pad volg je tot bij het startpunt.